भवतु । यावदेनं पृच्छामि ।

॥ अनन्तरे खण्डकः ॥

संपत्तविसूरणओ
तुरिअं परवारणओ ।
पिअअमदंसणलालसओ
गअवरु विम्हिअमाणसओ ॥ ८२ ॥

॥ तेन खण्डकान्तरे चर्चरी ॥

वंहिण पइं अब्भत्थेमि आअक्खहि मं ता
एत्थ रण्ण भमन्ते जइ पइं दिट्ठी सा मङ्ग कन्ता ।
णिसम्महि मिअङ्कसरिसे वअणे हंसगइ
ए चिण्हे जाणिहिसि आअक्खिउ तुज्झ मइ ॥ ८३ ॥

॥ चर्चरिकयोपविश्याञ्जलिं बद्ध्वा ॥

नीलकण्ठ ममोत्कण्ठा वने ऽस्मिन्वनिता त्वया ।
दीर्घापाङ्गा सितापाङ्ग दृष्टा दृष्टिक्षमा भवेत् ॥ ८४ ॥

॥ चर्चरिकयावलोक्य ॥

कथमदत्त्वैव प्रतिवचनं नर्तितुमारब्धः ॥ पुनश्चर्चरी ॥ तत्किं नु खलु प्रहर्षकारणमस्य । आं ज्ञातं ।

मृदुपवनविभिन्नो मत्प्रियाया विनाशाद्
घनरुचिरकलापो निःसपत्नो ऽस्य जातः ।
रतिविगलितबन्धे केशपाशे सुकेश्याः
सति कुसुमसनाथे कं हरेदेष बर्ही ॥ ८५ ॥